

दुर्गा

श्रद्धेन प्रतिपूजयेद्भगवतीं चर्त्वीं प्रचक्ष्णाहति-
चारुष्णासुमगधर्वपतधिया भक्ता वमा-
राध च ।

शुभापासुकमन्त्रगीवदधिरेः कृत्वा नवम्यां
वर्तिं

नवम्यां नवम्यां तिथिश्च दशमीं संप्राप्य संप्रयेत् ।
भगवत्याः प्रवेष्टादिषिर्गान्तां च वाः क्रियाः ।
तिथाद्दयगामिन्वां सन्धाः कारयेद्दुषः ।
शुभोदयकाजीनष्टिकाभातिथौ चण्डकूप-
नासामये काविकापुराणम् ।

‘सम्बद्धं कस्योदितो पूजां यदि कर्त्तुं न शक्यते ।
उपचाराक्षरा दातुं पश्चेत्तान् वितरेत्तदा ।
गन्धं पुष्पं चूपच दीपं नैवेद्यमेव च ।
अभादे गन्धपुष्पाभ्यां तदभावे च भक्तितः ॥

संश्लेषपूजा कथिता तथा सञ्चारिकं पुनः ।
प्रातरावाहयेद्देवीं प्रातरेव प्रवेशयेत् ।
प्रातः प्रातश्च संपूज्य प्रातरेव विवर्जयेत् ॥’
अत्र-प्रातःपरं पूजाहपरम् ।

‘इती प्रपूजयेद्देवीं सप्तम्यादिदिनत्रये ।
इत्यां चतुरथीभिर्वा हासदृष्टिप्रशान्तिभ्यः ।
अष्टम्यासुपवासः पुनर्वतो यदृश्यस्य निषिद्धः ।
यथा काविकापुराणम् ।

‘उपवासं महादृष्ट्यां पुनवान् समाचरेत् ।
नया तथैव पूतात्मा त्रतो देवीं प्रपूजयेत् ।
नवम्यां वशिदानम् कर्त्तव्यं वै यथाविधि ।
अपं होमश्च विधिवत् कुर्यात्तत्र विभूतये ।’

अथ नवम्यां होमश्रुतेः पूजावादायुतादृष्ट्यां
पूजाहोमाद्युपोधं इति श्रुतेश्च उभयत्र एक-
तरस्मिन् वा होमः शारदाः पूजाया नवम्यामेव
दक्षिणा देया ॥ ॥

अथारुन्धादिकेवजमहादृष्टी केवजमजानवमी-
कस्या यथा,—
‘भद्रकौर्षीं पठे कृत्वा लघु संपूजयेद् द्विजः ।
आचने शुद्धपचस्य चारुण्यां नियतकृतः ॥
उपोषितो हितोयेद्वि पूजयेत् पुनरेव ताम् ॥’
इति विष्णुधर्मोत्तरम् ॥

‘यस्केकस्यामथारुन्धां नवम्यां वाच साधकः ।
पूजयेद्हरदां देवीं सुहभावेन चेतसा ।’
इति कालिकापुराणम् ॥ ॥

दुर्गाया ध्यानं यथा,—
‘अटानूटसयायुक्तामर्द्धेन्द्रकतशेखराम् ।
जीचननयसंयुक्तां पूर्णैश्चन्द्रशानभाम् ॥
अतवीपुष्पवर्णां सुप्रतिष्ठां सुलोचनाम् ।
नवयौवनवस्त्रां सर्वभाभरंभूषिताम् ॥
सुचारुदशनां तद्वत् पीनोन्नतपयोधराम् ।
त्रिभङ्गसागंधंश्यानां महिषासुरमर्द्दिनीम् ॥
चक्राभायतसंस्पर्शदशगुहसमन्विताम् ।
त्रिभुजं दक्षिणे प्राङ्गे गजं चक्रं क्रयादृष्ट्वा ।
तीक्ष्णनाभं तथा शक्तिं दक्षिणे सन्निवेशयेत् ।
खेटकं पूज्यं चापश्च पाशमङ्गलमेव च ।
चर्त्वीं वा परमुं वापि वामनेः सन्निवेशयेत् ।
स्यधस्त्राभिर्दिवं तद्विद्विशिरस्कं प्रदर्शयेत् ॥

दुर्गा

शिरस्केदोह्वं तद्दहनं खड्गपाणिनम् ।
हृदि श्रुत्वेन निर्दिष्टं नियंश्चभूषितम् ॥
रक्तरत्नीकताङ्गश्च रक्तविस्फुरितेक्षकम् ।
वेष्टितं नागपाशेन धुङ्कुटीभौषड्याननम् ॥
सपाशवामहस्तेन धृतकेशश्च दुर्गाया ।
वमद्दुधिरवक्त्रश्च देव्याः सिंहं प्रदर्शयेत् ॥
देव्यास्तु दक्षिणं पादं घनं सिंहोपरिस्थितम् ।
किञ्चिद्दूर्ध्वं तथा वाममङ्गुलं महिषोपरि ॥
शुभुचयकारीं देवीं दैवदानवदण्डाम् ।
प्रसन्नवदनं देवीं सर्वकामफलप्रदाम् ।
सुयमानश्च तद्रूपमसुरैः सन्निवेशयेत् ॥
उपचक्षा प्रचक्षा च चक्रोया चक्रनायिका ।
चक्षा चक्रवती चैव चक्ररूपातिचक्रिका ।
आभिः शक्तिभिरष्टाभिः सततं परिवेष्टिताम् ।
चिन्तयेत् सततं दुर्गां धर्मकामार्थमोक्षदाम् ॥
इति ध्यात्वा महाज्ञानपूर्वकबौद्धशोपचारा-
दिना वशिदानादिभिः पूजयित्वा आचरन्
पूजयेत् ॥ ॥

अथ दशमीकृतम् ।
‘संपूज्य प्रदत्तं कुर्याद्दशम्यां श्रावरोत्सवैः ।
देवीयाथाकावे निर्ममन्वविधिमाह पूजारत्ना-
करे देवीपुराणम् ।

‘भक्तां पितृप्रदीपाद्योक्षताश्रत्यादिपङ्क्तैः ।
शोषधीभिश्च मेधाभिः सर्वधौजेयवादिभिः ॥
नवम्यां पञ्चकावे तु यात्राकावे विशेषतः ।
यः कुर्यात् शुद्धया वीर ! देवा नीराजनं वरः ॥
शुद्धमेव्यादिनिवर्द्धयश्चैव पुष्पजैः ।
यावतो दिवसान् वीर ! देवै नीराजनं कृतम् ॥
तावत्कामसहस्राणि दुर्गालोके महीयते ।
यस्तु कुर्यात् प्रदीपेन स्युज्योके महीयते ॥ ॥
तद्दिने अपराजितापूजनम् । यथा,—
‘व्यान्विने शुद्धपचस्य दशम्यां पूजयेत्तथा ।
एकादश्यां न कुर्वीत पूजनचापराजितम् ॥’
तद्दिने राजा याचां कुर्यात् । यथा,—
‘दशमीं यः समुज्ज्वल्य प्रस्थानं कुरुते शुभः ।
तस्य संबन्धं राख्यं न कापि विजयो भवेत् ॥’
खयमशक्तौ खड्गादिद्यात्रा कर्त्तव्या । यथा,—
‘कार्यवशात्सुखमममे भूभर्तुः केचिदाहुरा-
चार्याः ।
हृत्प्रायुधाद्यमिदं वैजयिक्तं निर्गमे कुर्यात् ॥ ॥’
खड्गनदर्शनफलार्थिणा,—
‘इक्ष्वागते तु मित्रे यया दिशा खड्गं दानं
रुपः पश्येत् ।
तथा प्रयातस्य चिप्रमरान्तिवैश्रुपेति ॥
कृत्वा नीराजनं राजा बलदृष्टे यथावजम् ।
श्रीभनं खड्गं पश्येत् जलगोगोष्ठसन्निधौ ॥
‘सर्वेभ्य गोत्र गजवर्जिमहोरगोत्र
राख्यं यदः कुशकः सन्निष्ठाहलेभ्य
भस्मास्थिकेशनखलोमसुधैश्च द्रव्यै
दुःखं हृदति बहुशः खलु खड्गरोटः ॥
अशुभं खड्गं दृष्ट्वा देवव्रतज्ञापूजनम् ।
दानं कुर्वीत कुर्याच्च ज्ञानं सर्वोवधीयते ॥

दुर्गा

अथ विवर्णनम् ।
‘गौयानैर्नरयानैर्वा नीत्वा भगवतीं शिवाम् ।
सोतोजले प्रचिपेयुः क्रीडाकौतुकमङ्गलेः ॥
परैर्नाचिप्यते यस्तु परं नाचिपते तु यः ।
तस्य वटा भगवती प्रापं दद्यात् सुदाहकम् ॥’
इति तिथ्यादितत्त्वदुर्गाशातत्त्वे ॥

विवर्णनमन्त्रो यथा,—
‘दुर्गे देवि जगन्मातः ! सख्यां गच्छ पूजिते ।
संवत्सरवतीते तु पुनरागमनाय वै ।
निमन्त्राम्भिधिं देवि त्वं चक्रिकाप्रतिमा शुभा ।
पुत्रायुर्वनदृष्टार्थं स्थापितासि जले नया ॥’ ॥
विवर्णनानन्तरं यदमागत्य आच्छिद्रावधारयं
कृत्वा घटस्थजनेन रश्मिभ्यैर्नमानमभि-
विशेत् । यथा,—
‘ॐ उन्तिष्ठ ब्रह्मव्यति देवा यजन्तस्त्वमहे उद-
प्रयन्तु मंत्रतः सुदानवे इन्द्रप्रायुर्भवावचा ॥
ॐ सुराक्षामभिधिश्चक्रु ब्रह्मविष्णुमहेश्वराः ।
वासुदेवो जगन्नाथक्षया सङ्कर्षणः प्रभुः ॥
प्रद्युम्नश्चानिरुद्धश्च भवन्तु विजयाय ते ।
आखण्डोद्यिर्भगवान् यमो वै नैर्ऋतक्षया ।
वदन्तः पवनश्चैव धनाध्यक्षक्षया शिवः ॥
ब्रह्मणा सहितो शेषो दिक्पालाः पान्तु ते वदा ।
कौर्मिलोष्पीष्टैर्तिर्मघा पुष्टिः अह्ना चमा मतिः ॥
बुद्धिलोष्णा वयुः शान्तिस्तुष्टिः कान्तिश्च मातरः ॥
एतास्त्वामभिधिश्चक्रु धर्मपालाः सुचंयताः ।
आदित्यश्चक्रमा भौमो नुषणीवधितार्कणाः ॥
यहाक्षामभिधिश्चक्रु राहुः केतुश्च तथिंताः ।
ऋषयो सुनयो गावो देवमातर एव च ॥
देवपद्मोऽध्वरा नागा दैत्याश्चाधरसां गणाः ॥
अजाति सर्वशस्त्राणि राजानो वाहनानि च ॥
शौषधानि च रत्नानि कान्त्यावयवाश्च ये ।
सरितः सागराः श्लेष्मास्त्रीर्यानि जषदा हृदाः ॥
देवदानवगन्धर्वा यक्षराक्षसपद्मगाः ।
एतै त्वामभिधिश्चक्रु धर्मकामार्थविहये ॥’
इति दृष्टमन्त्रिकेश्वरपुराणपद्धतः ॥ ॥

अथ दुर्गानाममाहात्म्यम् ।
‘तवर्गस्य हृतीयोऽर्घ्यः पञ्चमस्वरचंयुतः ।
कवर्गस्य हृतीयोऽर्घ्यो वद्विस्तस्योपरि स्थितः ॥
द्वितीयस्वरचंयुक्तं नामेदं परिकीर्तितम् ।
आरोम्यस्य च सम्यक्ज्ञानस्य च महोदये ॥
नामेदं परमो हेतुर्मुक्तये भवमङ्गिनाम् ।
कनिकावे विशेषेण महापातकिनामपि ॥
विस्तारवीचं विज्ञेयं नामसंस्कारं प्रिये ! ॥
परदाररतोऽपि स्वात् परद्रथापहारकः ।
सोऽपि पापात् प्रसुच्येत यदि स्यादतिपातकी ॥
ब्रह्महत्या सुरापानं क्षयं गुल्फेननागमः ।
एतैभ्योऽपि विमुच्येत यदि नाम स्मरेत् सुधीः ॥’
इति ब्रह्मयामस्य ॥

‘दुर्गा दुर्गेति दुर्गेति दुर्गानाम परं मङ्गम् ।
यो चर्पेत् सततं प्रदि ॥ श्रीवक्त्रः च मानवः ।
महोत्पासं महागोत्रे महाविपदि वदुटे ।
महाङ्कः महाशौके महाभयसुखिते ॥